

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): MUDr. Martin Uher

Vedoucí práce: Prof. Dr. Albert-Peter Rethmann

Posudek vedoucího práce:

Téma: Darování orgánů – povinnost, dar nebo šance?

M. Uher člení obsahovou část své práce po úvodu (1) do jedenácti kapitol (2–12) a doslovu (13). Důkladně představuje nejprve – na základě vlastních odborných znalostí a studia odpovídající odborné literatury (včetně některých informací dostupných na internetu) – empirické základy a dějiny transplantační medicíny (kap. 2–8). V následujících kapitolách 9–11 diskutuje autor možnosti moderní transplantační medicíny vzhledem k různým aktérům: dárce, příjemce, lékař... (kap. 9), představuje právní situaci v České republice (10) a různá stanoviska (katolické) církve k transplantační medicíně (11) a konečně tematizuje otázku stupně etické povinnosti orgány darovat.

Předložená práce odpovídá bezpochyby požadavkům, které je třeba uplatnit na formální a obsahovou podobu bakalářské práce. Je zpracována důkladně, poskytuje dobrý základ pro orientaci v tématu a umožňuje další diskusi. Přesto musí být zmíněno, že by si kritický čtenář přál užší spjatost etických úvah s faktickými danostmi (možnosti medicíny, právní úpravy). Má-li být z etického pohledu darování orgánu dobrovolné, pak je třeba o právní úpravě platné v České republice přinejmenším diskutovat, protože není nikterak samozřejmé, že můžeme předpokládat souhlas s darováním orgánů u lidí, kteří se k tomu nevyjádřili.

V etické části práce je kapitola 11, která obsahuje církevní stanoviska k transplantační medicíně, málo spojená s ostatními částmi práce. Důvodem možná je, že autor význam čtyř představených textů ze strany církevní autority dále nereflektoval ve specificky etické debatě. Jako ve všech etických otázkách nezískává argument svou závažnost exponovanou pozicí toho, kdo jej vyjádřil, nýbrž pouze svou vnitřní přesvědčivou silou. Ostatně píše autor v doslovu správně o bioetice „inspirované“ katolickou vírou, neboť křesťanská víra působí inspiračně na etické soudy lidí.

Spolupráci v oblasti orgánové transplantace na mezinárodní úrovni není možné vyřešit otázkou možného „masového vývozu“ orgánů do ciziny (s. 41), nýbrž spíše na základě úvahy, jak pomoci co největšímu počtu lidí na tom či onom místě orgánovou transplantací. Státní hranice by při tom neměly hrát z etického pohledu žádnou roli. Kriteřiem spolupráce je spíše hranice překračující kooperace, při které platí pro všechny zúčastněné stejná, transparentní pravidla. Mezinárodní koordinace transplantační medicíny pomáhá většímu počtu lidí v tuzemsku i v zahraničí než čistě národní regulace.

V celku vzato je předložená bakalářská práce důkladně zpracovanou studií k tématu, jehož význam v následujících letech jistě neklesne. Doporučuji proto tuto práci s radostí k obhajobě.

V Praze, dne 1. 6. 2008

.....
podpis vedoucího bakalářské práce